Lietas Nr. 11210062316
Lietas arhīva Nr. K16-0363/16

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2016. gada 12.oktobrī

Jēkabpils rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis V.Trušels
ar tiesas sēžu sekretāri I. Ciniņu, tulci T.Ždanovu
piedaloties prokurorei R.Skabei
apsūdzētajam /pers. D/

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa

konstatēja:

/pers. D/ nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

2016.gada 17.maijā Jēkabpils rajona tiesa pieņēma lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, ar kuru /pers. D/ noteikts pienākums atstāt mājokli /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E/ un aizliegts viņam atgriezties un uzturēties tajā; aizliegts atrasties tuvāk par 100 metriem mājoklim /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E/; aizliegts satikties ar /pers. E/ un uzturēt ar to fizisku un vizuālu saskari; aizliegts jebkādā veidā, sazināties ar /pers. E/. /pers. D/ tika brīdināts, ka policija veiks lēmuma izpildes kontroli, un, ja lēmums netiks pildīts labprātīgi, viņš būs atbildīgs saskaņā ar Krimināllikumu. Augstāk minēto lēmumu /pers. D/ saņēma pret parakstu 2016.gada 20. maijā.

Neskatoties uz norādīto, /pers. D/, skaidri zinot par minētajiem ierobežojumiem un atbildību to nepildīšanas gadījumā, nolēma ignorēt tiesas noteiktos aizsardzības pret vardarbību līdzekļus, un 2016.gada 4.augustā ap plkst. 15.00, būdams alkohola ietekmē, ieradās /pers. E/ dzīves vietā /adrese/, kur prettiesiski, ļaunprātīgi pārkāpjot tiesas lēmumā noteiktos aizliegumus, iegāja dzīvokli, redzēja /pers. E/ un sarunājās ar to, kā arī fiziski viņu aizskāra, kā rezultātā tika izsaukti policijas darbinieki, kas /pers. D/ aizturēja.

Ar šādām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

Apsūdzētais /pers. D/ tiesā savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnīgi. Apsūdzētais pieteica lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi par viņam izvirzīto apsūdzību. Tiesa apsūdzētajam izskaidroja pierādījumu neizdarīšanas būtību un procesuālās sekas. Prokurors piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi. Tiesa atzīst, ka lietā esošie materiāli ir pilnīgi un pietiekoši, lai izlemtu par apsūdzētā vainu un sodu. Pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, un tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 168.[1]panta.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa nolēma pierādījumu pārbaudi neizdarīt un tiesas izmeklēšanā pārbaudīt tikai apsūdzētā personu raksturojošos datus.

Nosakot sodu apsūdzētajam tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piesprież tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

No lietas materiāliem nepārprotami secināms, ka nepildot nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību pilnībā apzinājies, ka /pers. D/ pārkāpj aizliegumu atstāt mājokli /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E/ un aizliegts viņam atgriezties un uzturēties tajā; aizliegts atrasties tuvāk par 100 metriem mājoklim /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E/; aizliegts satikties ar /pers. E/ un uzturēt ar to fizisku un vizuālu saskari; aizliegts jebkādā veidā, sazināties ar /pers. E/.

Līdz ar to noziedzīgais nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu. Saskaņā ar Krimināllikuma septītā panta otro daļu apsūdzētais ir izdarījis krimināpārkāpumu.

/pers. D/ personību tiesa ņem vērā to, ka viņš LR nepilsonis, dzimis Liepājas raj., ar 8 klašu izglītību, šķīries, apgādājamo personu nav, bez deklarētas dzīves vietas, dzīvo /adrese A/, nestrādā, agrāk tiesāts 5 reizes, pēdējās reizes,:

- 15.06.2016Jēkabpils rajona tiesā pēc Krimināllikuma 168.1 panta ar piespiedu darbu uz 100 stundām, spriedums stājies spēkā 02.08.2016.,
- 22.07.2016Jēkabpils rajona tiesā pēc Krimināllikuma 168.1 panta ar piespiedu darbu uz 160 stundām, spriedums stājies spēkā 09.08.2016.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu /pers. D/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu /pers. D/ atbildību pastiprinošs apstāklis ir noziedzīgo nodarījumu recidīvs un noziedzīgie nodarījumi izdarīti alkohola ietekmē.

Vērtējot lietā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā personību kopsakarā ar nodarījumu raksturu un motīviem, tiesa secina, ka nav vēlējies kontrolēt savu uzvedību un apzināti ir pārkāpis tiesas noteiktos ierobežojumus.

Ņemot vērā apsūdzētā personību tiesa atzīst, ka apsūdzētā izolācija no sabiedrības nav nepieciešama.

Ņemot vērā apsūdzētā materiālo stāvokli, naudas soda piemērošana nav mērķtiecīga, jo tā izpilde būtu apgrūtināta.

Ievērojot minēto un Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumus, tiesa atzīst, ka soda mērķi ir iespējams sasniegt, nosakot apsūdzētajam Krimināllikuma 168.1. panta sankcijā paredzēto alternatīvo sodu – piespiedu darbu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais ir atzinis savu vainu, nožēlojis izdarīto, kā arī to, ka noziegumu ir izdarījis soda izciešanas

laikā, kas tika noteikts par analoģiska kriminālpārkāpuma izdarīšanu un uzskata, ka sodam ir jābūt tuvāk maksimālajam soda apmēram.

Ņemot vērā to, ka attiecībā uz apsūdzēto ir divi neizpildīti spriedumi, bet noziegumu apsūdzētais ir izdarījis soda izciešanas laikā, kas viņam bija noteikts ar pirmo spriedumu, tiesa atzīst, ka, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, ir piemērojami Krimināllikuma 51.panta nosacījumi par daļēju neizciesto sodu pievienošanu, sprieduma noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciestos sodus, kas noteikti ar Jēkabpils rajona tiesas 2016. gada 15. jūnija un 2016. gada 22. jūlija spriedumiem**.**

Neizciestais sods - piespiedu darba stundas pēc Jēkabpils rajona tiesas 2016. gada 15. jūnija sprieduma - 92 stundas, pēc Jēkabpils rajona tiesas 2016. gada 22. jūlija sprieduma-144 stundas.

Lietiskie pierādījumi nav pievienoti.

Vadoties no teiktā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529. pantu tiesa

nosprieda

/pers. D/, personas kods /personas kods/**,** atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodus, kas nav izciesti pēc Jēkabpils rajona tiesas 2016. gada 15. jūnija un 2016. gada 22. jūlija spriedumiem un **galīgo sodu** /pers. D/, personas kods /personas kods/, **noteikt piespiedu darbu uz 400 (četri simti) stundām.**

Drošības līdzekli /pers. D/, personas kods /personas kods/– pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē – saglabāt līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 dienu laikā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Sūdzības termiņu skaitīt no pilna sprieduma pieejamības dienas - 2016. gada 12.oktobra.

Tiesnesis V.Trušels